

Het bouwen van onze huizen.

door
Mary Atwood.

Deel 3.

Spreuken 14: 1: *"Elke wijze vrouw bouwt haar huis, maar die zeer dwaas is, breekt het af met haar handen."*

Het vers hierboven zegt dat degene die haar huis bouwt de wijze vrouw is, maar de dwaze breekt het zelf af. Een echte wijze vrouw zal haar instructies uit het Woord van God halen, want de Bijbel zelf zegt:

"Die wijs is, zal horen en zal in leer toenemen." "De vreze des Heren is het beginsel der wetenschap".

"Want de Heere geeft wijsheid; uit Zijn mond komt kennis en verstand."

Spr.1: 5,7; 2: 6.

Om een wijze vrouw te kunnen zijn, moeten we eerst ontdekken wat de Bijbel zegt over het huwelijk, het dan in de praktijk brengen, en dan zal dat ons huis, (huwelijk) opbouwen. Ieder principe wat we bestuderen is als een steen, die we gebruiken om te bouwen.

De eerste steen was die van *"Onze mannen liefhebben."* Steen 2 was die van *"Bijbelse onderdanigheid."* De derde steen is die van *"Vertrouwen op God."*

Steen 3: "Vertrouwen op God."

De derde steen is heel erg belangrijk want de rest steunt daar eigenlijk op. Ja, vertrouwen op God zou ook best de eerste steen kunnen zijn, of het fundament van ons huis, want zonder die steen zouden we onze huizen nooit kunnen bouwen op de manier zoals de Bijbel ons zegt hoe we het moeten doen.

Echter, ik heb ervoor gekozen om het in dezelfde context te gebruiken als in **I Petrus**, bij de studie over onderdanigheid.

In **I Petr. 3 : 5** staat: *"Want alzo versierden zichzelf eertijds ook de heilige vrouwen, die op God hoopten, en waren haar eigen mannen onderdanig."*

I Petrus vertelt ons dat de oude vrouwen onderdanig waren aan hun mannen en dat waren ze omdat ze op God hoopten! Dit is de enige manier waarop een vrouw werkelijk en oprecht onderdanig kan zijn aan haar man.

Een aantal jaren geleden ging ik met een vriendin naar een bijbelstudie die werd gegeven door een vrouw. De vrouw leerde uit Efeze 5, over het onderwerp onderdanigheid, en zij gaf haar ideeën over wat het betekende.

Ze zei dat we alleen onderdanig moesten zijn in de "goede"dingen, met andere woorden; alleen in de dingen die God wilde van ons. Toen ik na de studie met mijn vriendin naar buiten liep hoorde ik een jonge getrouwde vrouw de vraag stellen: "Maar zegt de bijbel niet "in alles"?"

De vrouw die de studie gaf antwoordde haar: "O nee! Dat betekent het niet!" Ik wilde wel terug rennen en tegen de jonge vrouw zeggen: "Ja, geloof alleen in God! Hij meent wat Hij zegt in Zijn Woord. De bijbel is de waarheid!

En het verhaal van Sara, de vrouw van Abraham, bewijst het! " Maar ik heb dat niet gedaan en tot op de dag van vandaag vraag ik me af of het vertrouwen van deze jonge vrouw in het Woord van God beschadigd was. Het moge duidelijk zijn dat ik nooit meer terug ben gegaan naar die bijbelstudie om die vrouw te horen.

In de studie over de tweede steen leerden we dat de Here ons vrouwen opdraagt om onderdanig aan onze mannen te zijn. We hebben gezien dat de Schrift overvloedig is met deze vermaning.

Efeze 5 : 22 – 24 zegt:

" Gij vrouwen, weest uw eigen mannen onderdanig, gelijk den Heere; Want de man is het hoofd der vrouw, gelijk ook Christus het Hoofd der gemeente is; en Hij is de Behouder des lichaams. Daarom, gelijk de gemeente Christus onderdanig is, alzo ook de vrouwen haar eigen mannen in alles."

I Kor. 11 : 3 zegt:

"Doch ik wil dat gij weet, dat Christus het Hoofd is eens iegelijken mans, en de man het hoofd der vrouw, en God het Hoofd van Christus."

Er zijn echter een aantal vrouwen die niet zien hoe dit kan werken in huwelijken van tegenwoordig. Ze zeggen dat de tijden te slecht zijn. En in hun gedachten brengt dit concept veel angsten met zich mee.

Die angst is ook heel begrijpelijk. Het is heel beangstigend om jouw welbevinden in handen te geven van een andere persoon, en zeker als je die persoon niet erg bekwaam vindt, of niet zo geestelijk, of egoïstisch, of nog erger, en dit geldt voor veel te veel mannen.

De passage in **I Petr. 3: 1-6** roept vrouwen op onderdanig aan hun mannen te zijn zelfs als ze *"het Woord ongehoorzaam zijn."* In de verzen 1 en 2 staat:

"Desgelijks gij vrouwen, zijt uw eigenen mannen onderdanig; opdat ook, zo enigen den Woorde ongehoorzaam zijn, zij door den wandel

der vrouwen zonder Woord mogen gewonnen worden; Als zij zullen ingezien hebben uw kuisen wandel in vreze."

Wij als "genade gelovigen" weten dat deze passage is geschreven voor een toekomstig volk in een andere bedeling, maar we weten ook dat:
"Al de Schrift is van God ingegeven, en is nuttig tot lering, tot wederlegging, tot verbetering, tot onderwijzing die in de rechtvaardigheid is." **2 Tim. 3 : 16.**

Daarom zijn we ervan overtuigd dat we uit de verzen van Petrus ook geestelijke aanvulling kunnen halen.

Ik zelf geloof dat je uit dit vers kunt halen dat een vrouw onderdanig moet zijn aan een ongelovige man, als dat haar situatie is. Maar veel mensen geloven dat vandaag de dag niet. Ons vlees verwerpt de gedachte. Maar al te vaak zijn mensen onwetend over wat het Woord zegt over dit onderwerp.

Nog een toepassing is, dat vrouwen onderdanig moeten zijn aan een man die niet gehoorzaam is aan het Woord van God.

In zo'n huwelijk, waar de man ongehoorzaam is, kunnen 1 of vele problemen zijn. Want dit betekent ook dat een vrouw onderdanig moet zijn in dingen waar ze het niet mee eens is. Zo'n man zou de verkeerde beslissingen kunnen nemen of egoïstisch zijn in zijn prioriteiten.

Hij houdt misschien niet van zijn vrouw volgens **Efeze 5 : 25**, of hij voedt zijn kinderen niet correct op. Deze lijst kan doorgaan en doorgaan, zoals veel vrouwen zullen weten. Hoe kan een vrouw dan gehoorzaam zijn aan de waarheid in dit vers? Want we hebben uiteindelijk in "Steen 2" geleerd, dat waar de wil niet meegaand is, er geen echte onderdanigheid is.

Er is slechts een manier waarop ze dit in alle oprechtheid kan doen. In de verzen 5 -6 van dezelfde passage uit **1 Petr. 3** lezen we:

"Want alzo versierden zichzelf eertijds ook de heilige vrouwen, die op God hoopten, en waren haar eigen mannen onderdanig; Gelijk Sara aan Abraham gehoorzaam is geweest, hem noemende heer, welke dochters gij geworden zijt, als gij weldoet, en niet vreest voor enige verschrikking."

Sara was niet bang om onderdanig te zijn aan haar man, want zij vertrouwde op de Here! Het is zo eenvoudig als het maar kan!!

In **Ex. 15 : 16** zien we ook het woord *"verschrikking en vrees."*

In dit vers betekent het grote angst, beving. We noemen het vandaag de dag een verlamme angst. De Here zegt dat vrouwen die op Hem vertrouwen, niet dit soort angst zullen hebben. Sara gehoorzaamde Abraham en ze was niet bang om dat te doen.

We kunnen uit dit vers leren dat de Here wil dat vrouwen die op de Here vertrouwen, niet bang hoeven te zijn om onderdanig te zijn aan hun man.

Zoals ik al eerder zei, toen ik jaren geleden in de bijbel zocht naar hulp in mijn huwelijk, las ik deze passage in I Petrus. En terwijl ik nadacht over het onderdanig zijn "**in alles**", zoals dat in **Efeze 5 : 24** staat, dacht ik bij mezelf: "Hoe kan ik onderdanig zijn in alle dingen, terwijl ik vind dat mijn man soms de verkeerde beslissingen neemt?"

Omdat Sara in dit vers werd genoemd, ging ik haar verhaal bestuderen in Genesis. Ik ontdekte dat er tijden waren waarop Sara deed wat haar man zei, ookal was het duidelijk verkeerd.

In **Genesis Hfdst. 12 en 20**, vinden we Sara in moeilijke omstandigheden, veroorzaakt door Abraham. Maar in beide gevallen verlost de Here Sara.

Zorgde Abraham voor haar? Het antwoord is duidelijk: Nee.

Hij wilde haar zelfs als vrouw geven aan de heidense koning van het land, hoewel ze zijn vrouw was, en Abraham deed dit om zijn eigen huid te redden!! En aan het eind rechtvaardigt hij zichzelf door te zeggen: "*Eigenlijk heb ik niet echt gelogen. Ze is echt mijn halfzuster*".

Als ik Sara zou zijn, dan zou ik erg bang zijn, zelfs tot verschrikking toe! Het spijt me dat ik waarschijnlijk niet zo gereageerd zou hebben als Sara deed. En misschien staat Sara daarom in de lijst met "heilige vrouwen van eertijds."

Ze moet wel een heel groot vertrouwen hebben gehad om dit te doen.

In **I Kor. 10: 1- 13** lezen we, dat de verhalen uit het Oude Testament zijn geschreven als voorbeelden, zelfs voor ons in deze tegenwoordige tijd, om ervan te leren. In vers 11 staat:

" En deze dingen alle zijn hunlieden overkomen tot voorbeelden; en zijn beschreven tot waarschuwing van ons, op dewelke de einden der eeuwen gekomen zijn "

En **vers 13:**

"Ulleden heeft geen verzoeking bevangen dan menselijke; doch God is getrouw, Die u niet zal laten verzocht worden boven hetgeen gij vermoogt; maar Hij zal met de verzoeking ook de uitkomst geven, opdat gij ze kunt verdragen. "

Toen ik deze passages had bestudeerd, realiseerde ik me dat de Here zei ,dat een vrouw haar vertrouwen in HEM moet stellen om voor haar te zorgen, en niet in haar man. Haar man kan daarin falen maar de Here nooit!!

Ik geloof, dat als het noodzakelijk is, de Here een manier geeft om te ontsnappen, als een vrouw zich houdt aan de Goddelijke instructies.

Ik geloof ook, en ik heb het ook in mijn eigen huwelijk gezien, dat een man kan groeien door omstandigheden waarin hij de verkeerde beslissingen nam. We moeten ons realiseren dat onze mannen in een groeiproces zitten en dat de Here nog niet klaar is met ze.

Dit is moeilijk te zien als een vrouw nog erg jong is. Zij gelooft dat haar man is en blijft zoals hij op dat moment lijkt te zijn. Ik heb veel vrouwen horen zeggen: "Ik ga niet samenleven met een voor de rest van mijn leven."

Deze vrouwen denken dat als zij ze niet kunnen doen veranderen, dat dan ook nooit zal gebeuren. Daarom zijn er zoveel echtscheidingen in het begin van een huwelijk. Vrouwen denken dat ze de verkeerde man hebben getrouwd en dus willen ze van het huwelijk af. Konden ze maar verderop kijken.

Dan zouden ze zien dat er, met de Here, hoop is voor deze mannen , en dat jaren verder deze echtgenoten niet meer dezelfde zijn. Mettertijd zal hij zelfs de Godvruchtige man kunnen worden waar ze altijd van heeft gedroomd!

Wie zal zeggen wat de Here kan doen. Laten we geen grenzen stellen aan het werk van de Here maar op Hem ons vertrouwen stellen!! Met de tijd kan haar man zelfs haar beste vriend worden, zoals mijn man dat nu ook is! Net zoals vrouwen groeien en steeds volwassener worden met de jaren, zo moeten we ook begrijpen dat onze mannen ook in een groeiproces zitten.

We hebben dus gezien dat als we op de Here vertrouwen ,wij onderdanig **KUNNEN** zijn, erop vertrouwend dat de Here alle dingen ten goede uitwerkt.

Rom. 8 : 28 versterkt deze waarheid, er staat:

" En wij weten, dat dengenen, die God liefhebben, alle dingen medewerken ten goede, namelijk dengenen, die naar Zijn voornemen geroepen zijn."

Het is denk ik interessant om te zien dat de Here hier zegt dat alle dingen medewerken te goede voor mensen die gered zijn. Deze belofte geeft Hij niet aan een verloren persoon; maar een verloren persoon zou ook nooit het vertrouwen hebben om God's Woord te gehoorzamen!

De jonge vrouwen in onze bijbelstudiegroep vragen me altijd om het "honden verhaal" te vertellen. En omdat we dit onderwerp hier behandelen, is het misschien nuttig om het nog eens te vertellen. Toen mijn man en ik jong waren, en, zoals ik vertelde, ons huwelijk op scheiden stond, leerde ik door God's Woord onderdanig te zijn aan hem. Ik werd onderworpen aan een echte test, waarin ik moest beslissen of ik echt geloofde in wat ik las in de Schrift.

Mijn man was op een dag advertenties aan het lezen in de krant en kwam een advertentie tegen voor puppies. Hij had altijd een hond gewild voor de kinderen, maar we hadden absoluut geen geld om er een te kopen. Maar hij besloot dat we toch zouden gaan kijken naar de puppies, en dus zetten we onze twee kinderen in de auto en gingen we op weg.

Nu let op, ik was de hele tijd aan het bidden, "Heer, U weet dat we geen geld hebben. U weet dat ik al twee jaar geen nieuwe schoenen voor de kinderen heb kunnen kopen, zelfs geen kleding of sokken!! Helpt U hem alstublieft om de goede beslissing te nemen." We waren toentertijd echt armlastig en totaal afhankelijk van giften en weggevers voor onze kinderen.

De kinderen en mijn man werden op slag verliefd op de puppy met de lange oren, en na het schrijven van een check, die eigenlijk bedoeld was voor de supermarkt, brachten we de puppy mee naar huis en we noemden haar Sally. De volgende dag zagen we dat ze heel ziek was en we moesten met haar naar de dierenarts, waar we een check van weer 100 euro moesten uitschrijven!!

Dit is 25 jaar geleden, en met zo'n bedrag konden we bijna onze maandlasten betalen of boodschappen doen voor een maand!!

Een paar weken later liep Sally weg en de kinderen waren ontroostbaar. Mijn man hing posters op waarin hij 25 euro bood voor wie Sally zou terugbrengen. De kinderen stonden haar elke dag te roepen bij de poort maar zonder succes. Een paar weken gingen voorbij en we namen aan dat ze nooit meer zou terugkomen. Dus je kunt wel raden wat mijn man vervolgens deed!

Hij begon weer in de krant te kijken!! We waren nog meer bankroet dan eerder toen mijn man aankondigde dat hij weer een advertentie gezien had, en dat hij er alleen naar zou gaan "kijken." We gingen met z'n allen, en ik bad dat de Here hem ervoor zou behoeden weer een puppie te kopen. Het kwam erop neer dat Sally in het niet viel met deze puppie, en, onnodig te zeggen, mijn man kon geen weerstand bieden. Maar, deze pup kostte drie keer zoveel als Sally! Ik bad vurig: "O heer, U weet dat we geen geld hebben...ik vertrouw op U dat U mijn man kan stoppen. U heeft beloofd voor mij te zorgen als ik onderdanig ben!"

Nou, ik zei niets, en hij kocht de hond. Een paar dagen later bracht iemand Sally terug en moesten we ook nog de beloning betalen!! Er kwamen nog meer rekeningen van de dierenarts en er moesten ook nog twee honden gevoed worden! Maar ik hield mijn lippen verzegeld, zei niets negatiefs tegen mijn man, en legde het allemaal in de handen van de Heer.

Om een lang verhaal kort te maken, mijn man raakte geïnteresseerd in het merk hond dat we hadden, kocht ook nog een beter vrouwtje en begon met fokken en shows af te lopen door het hele land. De honden begonnen ons geld op te leveren, en niet alleen voor hun eigen onderhoud, maar ze zorgden er ook voor dat ik niet meer buitenshuis hoefde te gaan werken.

En boven dat alles gaf het mijn man en mij ook een nieuwe hobby, iets waar we samen mee bezig waren en leuk om met elkaar over te praten. Onze kinderen hielpen ook geweldig bij het opvoeden van de puppies. Het werd echt een familiezaak, en we beleefden veel plezier aan het als gezin bezoeken van de vele shows. Ik weet nu dat dit een nuttige en goede ervaring was voor ons allemaal.

Maar het allerbeste van alles was, dat de honden geld oprachten om onze kinderen voor de komende 10 jaren naar een Christelijke school te laten gaan, iets wat we anders nooit hadden kunnen doen!

Datgene waarvan ik dacht dat het ons zou ruïneren, was uiteindelijk onze redding!!

Wat was ik blij dat ik zag wat mijn rol als vrouw was. Ik ben erg blij dat de Here mij ervan overtuigde dat, geloven in Zijn Woord, precies betekent wat het zegt, dat ik onderdanig moest zijn aan mijn man in alles! Ik ben dankbaar dat ik mijn man niet heb tegengehouden toen hij die eerste puppies kocht! Ik ben nog meer dankbaar dat ik geleerd heb dat ik op de Here, en alleen op Hem moet vertrouwen om voor mij te zorgen. Ik vraag me nog wel eens af waar in nu geweest zou zijn als ik dat niet gedaan had.

Wat anders kunnen we concluderen dan dat een Christelijke, Bijbelgelovige vrouw haar vertrouwen in de Here moet stellen om haar man te veranderen, haar situatie, of (zoals Hij bij mij deed) haar gedachten?

Door te vertrouwen op God **KAN** een vrouw, door de Genade van God, haar door God gegeven plaats in onderdanigheid aan haar man, innemen.

Vertaald door Paula Stelma